

Temat kompleksowy: „NIBY TACY SAMI, A JEDNAK INNI...” (5-, 6- latki)

Mamy nadzieję, iż wszystkie dzieciaczki doskonale wiedzą, jakie święto obchodzimy dziś, w poniedziałek - 1 czerwca. Myślimy, że przeczytaliście już życzenia na naszej stronie internetowej, skierowane do Was? Dodatkowo życzymy Wam pięknej pogody, ciepła i słońeczka, by można było więcej czasu przebywać na powietrzu i łapać promyki słońka :-)))

A oto propozycje zadań i zabaw na bieżący tydzień:

1. Utrwalmy nazwę miesiąca - pokażmy w kalendarzu, zapoznajmy z rymowanką:

*Czerwiec daje dni gorące,
Kosa brzęczy już na łące.*

Obejrzymy wspólnie z dzieckiem filmik „Sianokosy”, by odpowiedzieć na ewentualne pytania:
<https://www.youtube.com/watch?v=O9lwLVBpnVY>

Sluchanie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek *Nazwy miesięcy* – utrwalanie nazw miesięcy.

W miejscach oznaczonych * dzieci powtarzają – na jednym wydechu – nazwy miesięcy.

Jakie miesiące

w roku mamy?

Czy wszystkie nazwy

miesiący znamy?

Komu nie sprawi

trudu zadanie,

niech rozpoczyna

ich wyliczanie.

Powietrza dużo

buzia nabiera

i na wydechu

nazwy wymienia:

- styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień. *

Jeśli za trudne

było zadanie,

ćwicz dalej z nami

to wyliczanie:

- styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik*,

- styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik*.

2. Na początek obejrzymy filmik i zobaczymy gdzie mieszkają i jak wyglądają nasi koledzy z innych części globu: https://www.youtube.com/watch?v=zl_dYe03Yx0

Powiedzcie rodzicom, co było dla Was ciekawe w obejrzanym filmie.

3. Zajęcie plastyczne „Dzieci z całego świata”.

Będą nam potrzebne - kartka z narysowanym kołem (można odrysować talerz o średnicy ok.15 cm), klej, nożyczki, kredki, bibuła lub coś, z czego można wykonać włosy. Dziecko rysuje twarz wybranego kolegi /koleżanki z innej części globu, wycina, dokleja pociętą bibułę /włóczkę tworząc fryzurkę.

4. A teraz kochani jeśli macie ochotę troszeczkę się poruszać i pobawić, wybierzcie sobie zabawę przy piosence, która Wam się podoba. Może zaprosicie do niej rodzeństwo, któregoś z rodziców lub kolegów?

<https://www.youtube.com/watch?v=oGJg1RSOof4>

<https://www.youtube.com/watch?v=UP-ctUE4DHo>

<https://www.youtube.com/watch?v=EKp3EdoHdKI>

<https://www.youtube.com/watch?v=JpXjQRKSe7E>

Milej zabawy!

5. Popracujcie troszkę w książeczkach - strony 53 i 54. Jesteśmy ciekawe, jaka jest Wasza ulubiona zabawka i ulubione ubranko? Możecie zdradzić sekret i wysłać zdjęcie swojej pracy do nas!

Albo zadzwonić i opowiedzieć.

6. Posłuchajcie piosenki „Dziwni goście”.

A oto jej tekst:

- I. *Przyszła do mnie dziś pani Złość.
Krzyczy, że całego świata ma już dość!
Nogą głośno tupie i pięści pokazuje,
brzydkie miny stroi. O! O! O!
A za chwilę wszedł wielki Śmiech
i za brzuch się gruby trzyma, ech, ech, ech!
Tak się głośno śmieje, że łyżę ze śmiechu leje,
i żartuje sobie: he, he, he!*

Ref.: *E e e emocje, tacy dziwni goście,
złoszczą, śmieszą, smucą, straszą nas.
Czy jest na to czas i pora, czy nie czas.
E e e emocje, czasem ich wyproście.
Bo i tak powrócą w inny czas,
jeszcze raz i jeszcze raz, i jeszcze raz.*

- II. *Potem Smutek wpadł, tutaj siadł,
łyżę mu kapią z mokrych oczu: kap, kap, kap.
Nic go nie ucieszy i nikt go nie pocieszy.
Smutku, przestań płakać, tak, tak, tak!
A na koniec: ciach! Wskoczył Strach!
Trochę boi się wszystkiego, ach, ach, ach!
Wielkie zrobił oczy i jak tu nie podskoczy!
Idź już, Strachu, sobie: sio, sio, sio!*

Ref.: *E e e emocje...*

Spróbujcie odpowiedzieć na pytania:

- O czym jest ta piosenka?
- Co oznacza słowo „emocje”?
- O jakich emocjach jest mowa w piosence?

- Jakie emocje nas odwiedzają? Co się wtedy dzieje?

Spróbuj wyklaskać fragmenty piosenki .

Zadania do wykonania:

- rodzic wydaje polecenia
- wstań i dotknij czegoś czerwonego (inne kolory mile widziane),
- dotknij czegoś miękkiego, twardego, ...
- kogoś, kto ma włosy takiego koloru jak ty.

Tu liczymy na Państwa inwencję i wyobraźnię – można wydawać różne polecenia - mokry, suchy, ciepły, zimny, wysoki, niski, miły, nieprzyjemny, ulubiony ...

- robimy różne miny wyrażające emocje –zadaniem dziecka jest je rozpoznać (radość, smutek, strach, złość, gniew, ...). Następnie możemy rozpoznawać emocje dziecka.

7. Słuchanie opowiadania A. Widzowskiej „Piłka dla wszystkich”.

Rodzic czyta, dziecko śledzi obrazki w książeczce z „ląką” strona 82 - 83.

Niepełnosprawny Franek z grupy Ady często śnił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli.

– Brawo, Franek! – krzyczeli kibice.

– To najlepszy zawodnik! – rozlegały się głosy.

Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno.

Ada przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu?

– Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie.

– Opowiedz.

– W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników!

– To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada.

– Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skręcił nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem!

– Ojej! Zostałeś bramkarzem?

– Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyciłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników.

– Brawo!

– A wtedy on na mnie nakrzyczał...

– Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada.

– Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo tylko przeszkadzam. A jego koledzy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”.

– Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada.

– Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada.

– Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek. – Potem wydarzyło się coś wspaniałego!

Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej:

– Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą zrobią to sami”. I wtedy każdy z piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega.

– To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada.

– Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek.

– Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa!

– To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec.

Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda każdy ważny mecz. Zaproponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zadecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i uważnym sędzią i nikt nie powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli.

– I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek. – Powiedzieli, że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada. – Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszykówki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszczala najgłośniej ze wszystkich kibiców.

Rozmowa na temat opowiadania:

- Co śniło się Frankowi?
- O czym opowiadał Adzie?
- Jak zachowywali się chłopcy?
- Co zrobił ich kapitan?
- Kim został Franek na meczu?
- Co powiedzieli Frankowi chłopcy na pożegnanie?
- Co będzie ćwiczył Franek?
- Jak oceniasz zachowanie chłopców na początku i potem po rozmowie z kapitanem?

8. Ćwiczmy czytanie (sześciolatki) – strony jak wyżej 82-83. Czytanie tekstu można podzielić na fragmenty, jeśli jest to dla dziecka trudne. Dobrze jest powtarzać czytanie tekstu przez kilka dni, nie jest to wymagane gdy dziecko czyta płynnie.

9. „Co jest cięższe, a co lżejsze?”

Do tego zajęcia potrzebna jest waga szalkowa, jednocześnie mamy świadomość, iż mało kto z państwa ją posiada. Rodzice którzy mają czas, mogą ją wykonać wg instrukcji:

https://www.youtube.com/watch?v=iRxZxr2_NOs

lub w bardzo łatwy sposób (pamiętając iż nie będą nam potrzebne dokładne miary typu dekagramy...): <https://www.youtube.com/watch?v=d4liMZnDzA8>

I tutaj w zależności, jaką mamy wagę - szukamy przedmiotów które można zważyć, pamiętając by zadać dziecku pytanie - *Jak myślisz, co jest cięższe, a co jest lżejsze?*
Możemy też z dzieckiem pobawić się pytając, bez użycia wagi, dając dziecku do 1 rączki np. jabłko, a do drugiej chustkę papierową itp.

Następnie dziecko wykonuje kartę pracy ze strony 55.

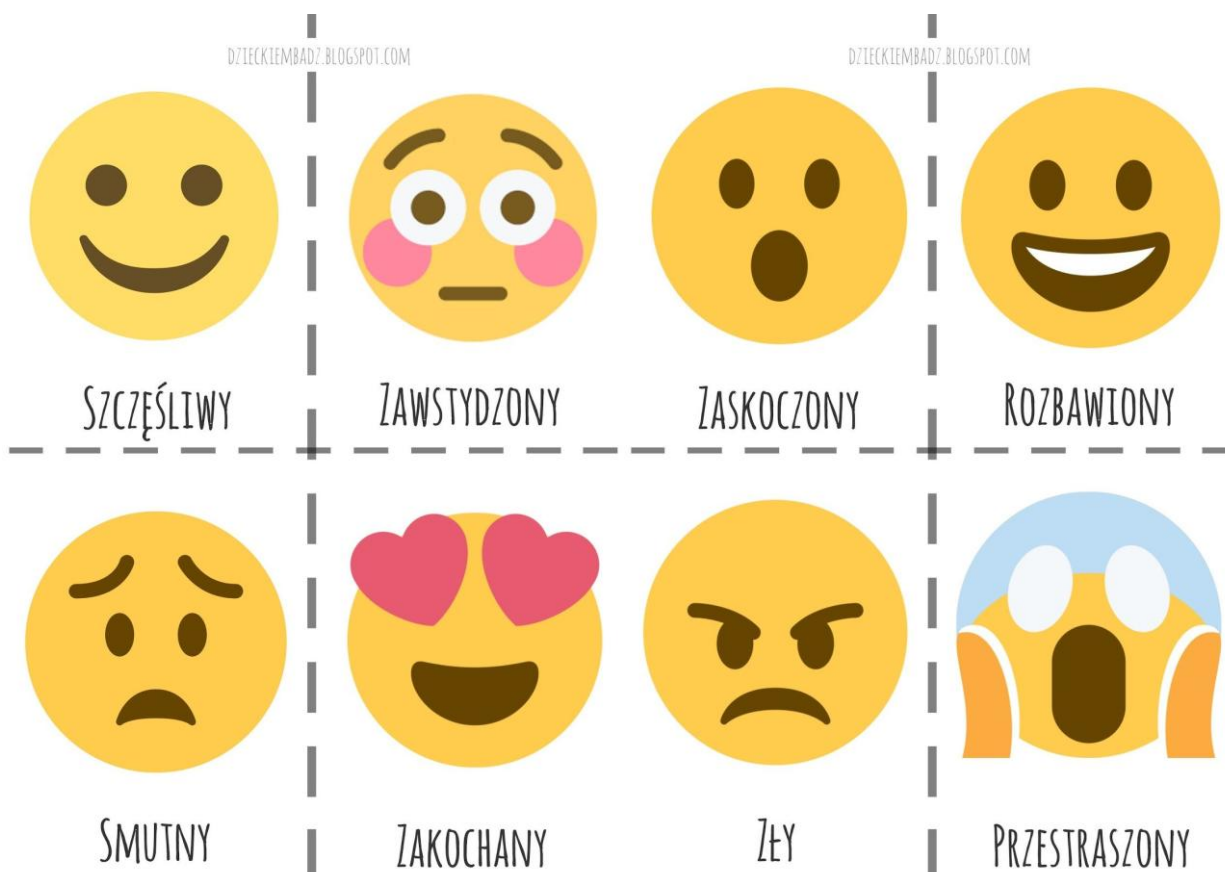
10. Ćwiczenia ruchowe.

- Dziecko naśladuje:
  - chodzenie po piasku;
  - po kamieniach;
  - gdy wieje mocny wiatr;
  - przez rwący strumyk;
  - po głębokim śniegu.
- Pobawmy się z piłką:
  - łapanie w ręce/chwytywanie;
  - odrzucanie piłki do rodzica;
  - podrzucanie i łapanie piłki;
  - toczenie piłki po dywanie za pomocą rąk, nóżki.
- Zabawy z elementem równowagi:
  - chodzenie po narysowanej / lub położonej np. ze wstążki linii;
  - chodzenie po położonych w odległości kroku fragmentach gazety itp.
- Oraz te proponowane na filmiku:

<https://www.youtube.com/watch?v=0ih61-uU-zk>

11. Pogadanka na temat różnych emocji.

Pokaż dziecku poniższe buźki. Poproś, by nazwało one emocje jakie one wyrażają.

Następnie zapytaj:

- *Kiedy się złościemy?* (Kiedy ktoś lub coś nie pozwala robić tego, co chcemy albo dostać tego, czego potrzebujemy, gdy ktoś chce nam wyrządzić krzywdę).
- *Kiedy się smucimy?* (Gdy żegnamy się z tym, co straciliśmy albo gdy godzimy się z tym, że niektórych rzeczy nie będziemy mieć).
- *Kiedy się boimy?* (Gdy czujemy zagrożenie, strach chroni nas przed nim, bo każe nam krzyczeć, uciekać, chować się lub walczyć).
- *Kiedy się cieszymy?* (Różne osoby cieszą inne rzeczy, zdarzenia).
- *Kiedy się wstydzimy?* (Gdy różnimy się czymś od innych i oni dają nam to odczuć; gdy nie spełniamy czyichś oczekiwań, nadziei, gdy przyłapano nas na czymś niewłaściwym).
- *Kiedy zazdrościmy?* (Gdy nie mamy tego, co mają inni – pojawia się wtedy w nas złość lub smutek, możemy czuć jedno i drugie).

12. Słuchanie tekstu Jolanty Kucharczyk „Moje uczucia.”

*Żal mi minionych wakacji, urodzin, które już były,
i tego, że odwiedziny babci już się skończyły.
Smutno, że tata wyjechał, mama tak mało ma czasu,
i złość mnie bierze, że brat mój robi tak dużo hałasu.
Tu, w moim sercu, mieszkają uczucia: miłość, radość i smutek.
Czasem jestem tak bardzo szczęśliwy, lecz czasem także się smucę.
W kieszonce kasztan na szczęście o tym wciąż przypomina,
że wszystko, co jest tak smutne, kiedyś z czasem przemija.
Zobacz, już się uśmiechasz, bo znowu będą wakacje,
tata niedługo już wróci, z mamą pójdziesz na spacer.
Po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci,
po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.*

Rozmowa na temat tekstu:

- *Co mieszka w sercu?*
- *Czy zawsze jest nam wesoło?*
- *Czy zdarza się, że coś nas smuci?*
- *Czy zdarza się, że coś nas złości?*

Przypomnij dziecku, że uczucia, emocje są czymś normalnym, naturalnym, co zawsze towarzyszy ludziom – dorosłym i dzieciom. Ale należy pamiętać o tym, że „po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znowu świeci, po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.”

13. Zabawy logopedyczne z emotkami:

https://www.youtube.com/watch?v=FSGZ3CoE3_I

14. Zajęcie plastyczne „Obrazek dla przyjaciela”.

Będą potrzebne: podstawa pudełka po czekoladkach lub inne pudełko, którego ścianki należy przyciąć do 2-3 cm, papier kolorowy, szary, itp. np. chusteczki, ręcznik, bibuła. We wnętrzu pudełka dzieci tworzą obraz przestrzenny - góry, morze, las, łąkę, miasto... A potem ofiarujemy prezent przyjacielowi :-)))

A tutaj odpowiedź dla rodzica nt. obrazków przestrzennych:

<https://www.youtube.com/watch?v=2FjRnpKuT5k>

15. Karty pracy do wykonania w tym tygodniu str. 54 – 59.

Zapraszamy do pracy dodatkowej na naszej stronie. Rodzicom dziękujemy serdecznie :-))) zdając sobie sprawę, iż jesteście Państwo jeszcze na „etacie nauczyciela”...